

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 18 februarie – 24 februarie 2018

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

LITURGHIA ÎNAINTE SFÎNŢITELOR

MIERCURI, 21 FEBRUARIE, 2017, ORA 12,00

CALEA CRUCII

Sâmbătă, 24 Februarie 2018, ora 17,00

POMENIREA TUTUROR MORŢILOR

Sâmbătă, 24 Februarie 2018, ora 18,00

ÎNCEPE POSTUL PAŞTELUI

De duminică, 18 februarie, odată cu lăsatul secului începe practic Postul Sfințelor Paști. Acesta se termină la sărbătoarea Învierii Domnului care în anul acesta este pe data de 8 aprilie.

Există persoane care țin post doar miercurea și vinerea, sau doar în prima și ultima săptămână, mai ales când vine vorba despre Postul Paștelui. Aceasta este considerată cea mai grea perioadă de post din an, pentru că durează 40 de zile. Formula de post a fiecărui creștin este recomandat să fie stabilită de credincios împreună cu spiritualului acestuia care-i dă și binecuvântarea Domnului.

Postul Mare amintește despre postul celor 40 de zile ținute de Mântuitor, înainte de începerea activității Sale mesianice, fiind numit și Paresimi. În primele secole, creștinii obișnuiau să postească numai în Vinerea Patimilor sau doar două zile înainte de Paște.

În timpul Postului Mare, creștinii trebuie să renunțe la alimentele de proveniență animală și trebuie să se înalțe sufletește prin rugăciune și fapte bune. Pe lângă reținerea totală de la anumite alimente și băuturi, credincioșii nu trebuie să aibă gânduri necurate, poftă sau patimi, adică să fie atenți mai ales la ținerea postului spiritual.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Tăutu Romulus**, în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

EXTEMPORAL LA “TATĂL NOSTRU

Evangelhia de astăzi este un fel de extemporal la “Tatăl nostru”. Noi, creștini ai secolului 21, riscăm să recităm cu o relativă ușurință și poate superficialitate rugăciunea pe care Isus ne-a lăsat-o. O întreagă Summa Theologica s-ar putea scrie vizavi de această minunată rugăciune, însă dacă ar fi să reducem la esențial, am putea rezuma câteva lucruri importante: pentru noi, ucenici ai lui Cristos, Dumnezeu nu este doar o entitate superioară, ci este Tată, de aceea ne rugăm ca voia Lui să se facă în ceruri și în viața noastră. De la El așteptăm pâinea noastră și nu de la cei puternici din lumea aceasta. Fiindcă îl cunoaștem ca milostiv și iubitor, știm că ori de câte ori încurcăm ițele vieții, putem să-i cerem ajutor și iertare, iar cerând-o și primind-o de la El, nu putem să nu o acordăm și noi semenilor noștri. Recunoscându-ne slabi și mici, îi cerem să ne păzească de răul din această lume.

Ok. Acum scoateți o foaie de hârtie și la lumina Evangheliei vedeți cam cât trăiți din ceea ce buzele rostesc. Fiindcă pasajul pe care astăzi l-am ascultat este în aceeași Evanghelie și în același capitol cu rugăciunea Tatăl nostru. Așadar, ce contează cu adevărat pentru noi: lumea aceasta sau Împărăția cerurilor? Dacă lumea în care trăim contează, atunci în mod logic vom încerca să ne facem o poziție și un loc aici. Aici vom strânge comorile noastre, aici și în fața oamenilor vom încerca să ne câștigăm respectul și prestanța. Hainele noastre vor fi suficient de largi încât să epateze, mâinile noastre suficient de ridicate în timpul rugăciunii încât să iasă în evidență, fețele noastre suficient de lungi încât să se vadă că postim. Inimile noastre vor deveni atât de grele încât nici o pereche de aripi nu va fi în stare să le ridice de la pământ.

Dacă în schimb rugăciunea noastră, de pe buze va coborî în inimă, aceasta va deveni lejeră ca o pană de Înger. Vom ști că Tatăl nostru și Casa noastră nu sunt în această lume și de aceea bagajele noastre vor conține minimul necesar. Semenii noștri nu vor fi adversari și concurenți, fiindcă nimic din această lume nu va fi pentru noi moștenire de împărțit. Îi vom simți în schimb frați și surori, singura comoară comună fiind iubirea, îndurarea și iertarea primită de la Dumnezeu. Nu știu dacă vom lua un FB sau un B sau doar un Suficient la acest extemporal la Iubire. În mod cert însă, brațele Îndurării, mai lungi decât orice cădere a noastră, ne vor scăpa de corigență.